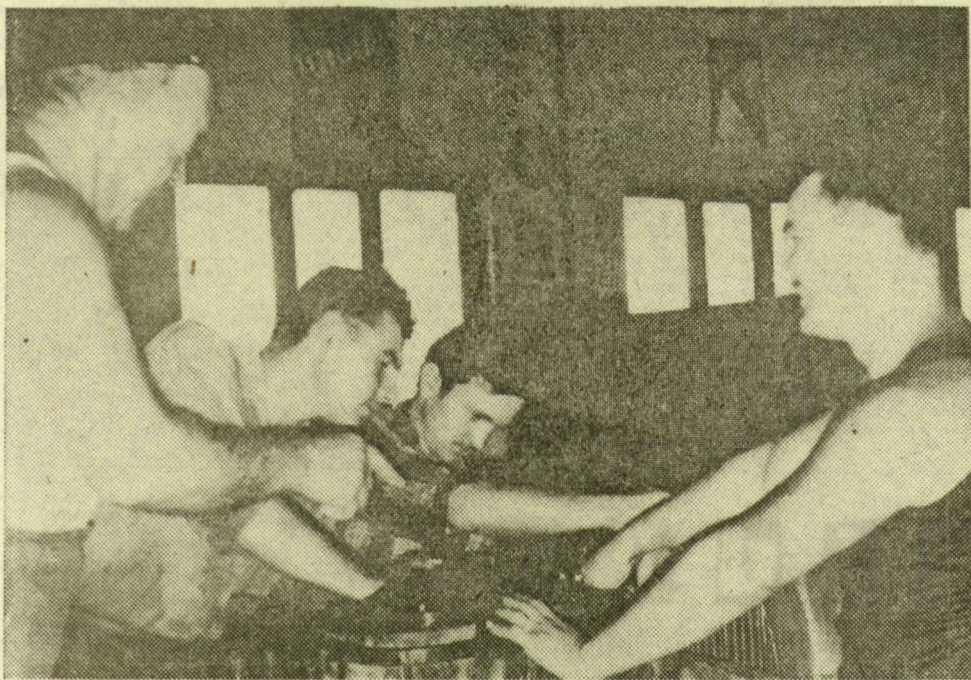

Teljesítik vállalásaikat az olajbányászok

(Liebmann B. felv.)

A szocialista címért küzdő gépműhelyi brigád, közöttük Szabó Károly, a műhely és a brigád vezetője

Jól sikerült az első fél év az Alföldi Kőolajfűrészi Üzem szegedi üzemegységében is. 104,6 százalékra teljesítették első féléves tervüket. Ez nem kis mértékben annak köszönhető, hogy az üzemegység mind a 600 dolgozója csatlakozott a SZOT és a KISZ közös felhívása alapján a pártkongresszusi munkaversenyhez. Huszonegy brigád tette meg felajánlásait, melyekben vállalták, hogy az év végére összesen 2 millió 225 ezer forint értékű munkát végeznek el tervben felül.

A brigádok becsülettel teljesítik vállalásaikat. A pártkongresszusi munkaversenyben olyan rekord számba menő munkasikereket értek el, mint például az RD 23. számú fűróberendezéssel dolgozó Vad János vezető fűrómester brigádja, amely június 24-én, egy nap alatt 783 méter fűrást végzett el. Ez az eredmény — ezzel a szelvényvel — egyedülálló az alföldi kőolajfűrésztörténetében. Ez a brigád egyébként 200 méter fűrást vállalt tervben felül a kongresszus tiszteletére. Rekordnak beillő teljesítményt ért el az RD 30. számú fűróberendezés átszerelésénél Kiss Ferenc fűrómester brigádja

is, amikor 15 nap helyett 10 nap alatt szerelték át a berendezést a „Deszk 1” fűrópontra. Kiváló munkát végeznek az RD 14 számú fűróberendezéssel dolgozó brigád tagjai is, akik Tóth Gyula fűrómester irányításával 1600 méter fűrást vállaltak tervben felül.

Máris teljesítette kongresszusi vállalását a gépműhely szocialista címért küzdő kollektívája. 600 darab dugattyúzós gumit készített el, a hozzá szükséges 100 darab vas alátétet, amivel a mindig hiányzó, úgynevezett kosaras dugattyúzós gumikat tudják helyettesíteni. Túlteljesítették ez idáig azt a vállalásukat is, mely szerint 0,5 százalékkal csökkentik a gépállási időket. A gépek gyorsabb és jobb javításával, a megelőző karbantartási munka fokozásával elérték például, hogy a második negyedévben a gépek állásideje a megengedett 6 százalékos helyett 2,07 százalékos volt csak. Az a törekvésük, hogy ezt a jó eredményt az év hátralévő szakaszában is megtartsák. Eleget tettek annak a vállalásuknak is, mely szerint tervben felül három gép javítását elvégzik.

Az üzemegységnél nemcsak a fizikai dolgozók, hanem a műszakiak is csatlakoztak a munkaversenyhez. A laboratórium fiatal kollektívája például azt a célt tűzte maga elé, hogy kiváló munkájukkal elnyerik a szocialista címet. Az üzemegység vezetői szerint a laboratórium munkája az utóbbi időben sokat fejlődött, javult. Kírály Béla technikus, laboratóriumvezető irányításával sikeresen teljesítik a vállalásukat, eredményesen használnak hazai gyártmányú iszapjavítót import anyag helyett. Ezzel igen nagy megtakarítást érhetnek el.

Regionális vízrendszerek

Új létesítmények — Két és fél millió ember jobb ivóvize
A legfontosabb „hiánycikk”

A világon mindenütt gond az ivóvízellátás: hazánkban is az. Noha országunknak csak egyes területei vízszegények, az ipar fejlődése és a lakosság igényeinek növekedése arra készteti az illetékeseket, hogy a legkövetkezőben foglalkozzanak a kellő vízmennyiség biztosításával.

A Központi Sajtószolgálat munkatársa felkereste az Országos Vízügyi Főigazgatóságot, hogy tájékoztatást kapjon vízhálózatunk fejlesztési programjáról.

— A harmadik ötéves terv jelentős beruházásai között szerepel regionális vízművek létesítése. A következő tervidőszakra — mondották — a lakosság és közintézményeink vízfogyasztása

napi 1 millió 900 ezer köbméterről 2 millió 200 ezer köbméterre növekszik,

az ipar frissvíz-fogyasztása pedig napi 6 millió köbméterről napi 8 millió köbméterre. 1980-ban a lakosság és a közintézmények vízigénye már napi 3 millió köbméter lesz. Az ipar vízfogyasztása ugyanezen időszak alatt napi 13–15 millió köbméterre nő. Mint-hogy a helyi vízművek vízyerési lehetőségei korlátozottak,

regionális vízrendszereket kell létesítenünk.

— Egy-egy nagyobb tájegység vízellátását több központi víztármelő helyről kell biztosítanunk. Vízkezelő, víztároló és vízszállító létesítményekkel és közös vízhálózati rendszerekkel lehet csak fedezni a lakos-

ság és az ipar növekvő víz-szükségletét. Ennek megfelelően az Országos Vízügyi Főigazgatóság benyújtotta a regionális vízrendszerek létesítéséről szóló javaslatát az Országos Vízgazdálkodási Bizottsághoz, amely azt elfogadta.

— A tervek a regionális (tájegységi) vízrendszereket négy főcsoportra osztották: ipari központokra, amelyeknél a vízbeszerzési lehetőségek korlátozottak. Ilyenek a borsodvidéki, nyugatbako-nyi, Pécs—mecseki és a zalai iparvidékek. Bányavíz-elvonással érintett területekre, mint például Tata—Tatabánya térsége, a Séd-gaja iparvidéke. Üdülöhelyi körzetekre, mint a Balaton és a Mátra vidéke és végül Középnógrád, a Jászság, a Nyírség,

Békés és Csongrád megye térségeire.

A fentiek alapján több egy-séges vízrendszert létesítenek: a Borsodit, a Balatonit, a Nógrád—Mátra-vidéket, a Tata-tatabányait, a jászságit, a zalait, a Séd-gajait.

— A beruházások két és fél millió vízfogyasztó igényeinek kielégítését szolgálják, ennyi lakást kapcsolnak be majd a közműves vízellátásba. Mindezek megvalósítására

1 milliárd és 700 millió forint beruházási összeget irányoztak elő.

Az 1966–70-es tervidőszakban 398 millió forintot biztosítanak ilyen célra.

— Az Országos Vízgazdálkodási Bizottság határozata alapján a harmadik ötéves terv időszakában ki kell

építeni a borsodi, balatoni, Tata—tatabányai és a nógrád—mátrai regionális vízművek jelentős részét és hozzá kell kezdeni a Séd-gajai, nyugatbako-nyi és a Pécs-mecseki vízműrendszerek munkálataihoz. Később kezdenek majd a jászsági, nyírségi és a Békés-csongrádi vízműrendszerek kialakításához. A borsodi iparvidék jó vízellátását az is sürgeti, hogy a Sajó-völgy ipartelepei igen gyorsan fejlődnek.

A Balatonon 600 ezer üdülő vízigényének biztosításáról kell gondoskodni.

Nógrádban a Tarján-patak völgyében kiépült acél- és üvegiparral Kisterenye térségében további ipartelepekkel és a Mátravidék üdülöhelyeinek fejlesztésével kell számolnunk. A víz-szegény Mátarácsban 36 településnek juttattak jó ivóvizet.

— A Jászságban, Szolnok-tól keletre, a mélyégi vizek erősen vasasak és kishozamúak — hangzott a tájékoztatás. — Így a helyi törpe-vízművek létesítése nem gazdaságos. A zalai iparvidék két centrumát, Zalaegerszeget és Nagykanizsát is el kell látnunk jóval nagyobb mennyiségű ipari és ivóvízzel. E térség víztármelő helyét a Mura mellé telepítik. A Séd-gajai térség regionális vízműrendszerére is nagy szükség van a szén-, de különösen a bauxitbányászat szempontjából. A Várpalotát és a November 7. Erőművet ellátó helyi vízmű hozama csökkenőben van, úgyszintén vízhánnal kell számol-ni a péti ipartelepeknél is. A bauxitbányák által érintett környék vízellátása a bányavizekre alapított.

Itt víztárolókat kell épí-teni,

a Gaja-patak medrét pedig más területre kell átvinni, mert akadályozza a bányaművelést. Az új nyugatbako-nyi vízmű gondoskodik majd Ajka város és az a-jkai erőmű vízellátásáról. Pécs és Komló városok és térségeik vízellátását még jelentős beruházásokkal sem lehetne a helyi vízművekkel megoldani. A jelenleg hiányzó napi 40 ezer köbméter vizet vagy a mohai térségből, vagy a Dunából kell a helyszínre hozni. A nyírségi regionális vízmű hiánya akadályozza az élelmi-szeripari helyi fejlődését, a Kisvárdai és Mátészalkai iparosításának is gátat vet.

A Békés-csongrádi körzetben 345 ezer ember él. Miatán egyes helyeken kedvezőtlenek a geológiai adottságok,

a szükséges víz egy részét a Tiszából és a Marosból kell odajuttatni.

Békéscsaba, Szentes, Csongrád és Orosháza térségében vannak ugyan megfelelő területek, amelyek mélyégi kútvizet szolgáltathatnak, azonban a csúcsforgalmat ellátni már nem tudnák, ezért a szükséges 40 ezer köbméter vizet a környékbeli folyókból kell majd biztosítani.

ZSOLNAI LÁSZLÓ

Milliók jégkártilérésre

Az idén a megyében 22 ezer holdra jelentettek be jégkárt, és csak a kalászosokban esett kár után 5304 holdra 6 071 000 forint kártérítést állapított meg az Állami Biztosító, amit részben már ki is fizetett. A tápéi Tiszatáj Tsz-nek 2 060 000, a makói Úttörő Tsz-nek 1 millió forintot fizettek, illetve fizetnek ki. Egyelőre csak a gabonában állapították meg a kártérítési összeget, de előre láthatólag mintegy 8–10 millió forintot fizetnek ki a halyma után is és összesen 18–20 millió forintba becsülik a jégkárt.

Szücs Enikő

Közgazdász a tanácson

Jóképű, barna fiatalember dolgozik a megyei tanács tervosztályán: Huber Bertalan közgazdász. 1964-ben végezte a Közgazdasági Egyetemet. Szolnok megyéből származik, és Szegeden dolgozik. Miért választotta épp Szegedet?

— Az egyetemen, amikor az „álláselosztási zűrök” voltak, semmi kedvem nem

volt veszekedni valami pesti állásért. Meg egyébként sem voltam soha túlzottan aktív, ezért választottam a vidéket. S hogy miért épp Szegedet? Nagyon szeretem a várost... és tetszik ez az „ENSZ-palota” is.

Minél többet tanulni!

— Így kerültem ide, és ahogy az előbb is mondtam, nem vagyok nyüzsgő ember, nem voltak olyan problémáim, mint sok más fiatal diplomásnak. Én nem akartam „megváltani a világot”, és nem sértődtem meg, amikor az első időkből alig adtak munkát.

Aztán később megkapta mostani munkakörét és azóta a kommunális, az építőipari és a vízügyi ágazatok tervezésével foglalkozik. Az ezekhez az ágazatokhoz tartozó vállalatok tervjavaslatait gyűjti össze, összesíti őket és továbbítja az Országos Tervhivatalnak. Amikor pedig a már jóváhagyott terveket visszaküldi a Tervhivatal, ezeket „szétbontja” a vállalatokra, és továbbítja részükre. Persze nemcsak ez a munkája, ezenkívül ellenőrzi is a vállalatokat.

— A pénzügyi osztállyal közösen végezzük a munkát, mert én nem értek a könyvelési részproblémákhoz olyan alaposan.

Nemrég egy felmérést végeztem, amit teljesen önálló munkámnak tekinthetek, ha kaptam is hozzá segítséget. Erre vagyok a legbüszkébb. Felmértük az építőipari kapacitást a megyében, és ezzel kapcsolatosan képet tudtunk alkotni a beruházási problémákról is.

Hasznos ismeretek

Száma a kérdés különösen azért volt izgalmas, mert egyrészt ő foglalkozik az építőipari ágazat tervei-vel, másrészt pedig az egyetemen területi tervezés szakot végzett.

ÚJÍTÁS A HOMOKON

A homoki gazdaságokban régen kísérleteznek azzal, hogy a nemes valutát jelentő búkkőnyagot együtt termesszék meg a kenyérgabonának vetett rozssal. Ezt indokolja többek között az is, hogy a fővetésként csak támasztónövénynek vetett búkkőny az érés idejére olyannyira összeborul, hogy learatása csak rendkívül magas szemvesztéssel járhat le, viszont a 6–8 kilogramm búkkőnymaggal elvetett kenyérnek való rozst a gép is könnyen levágja. Mégis számos gazdaság-

ban felhagytak a búkkőny-mag rozssal való termesztésével. Ennek oka az, hogy az értékes aprómagot nem tudták a csépléssel egy időben kiválasztani a kenyérgabona közül. Emiatt nem tudták kellő időben értékesíteni a termést, a raktárakat is lefoglalta a búkkőnyös rozsa. S mire apránként csigatriórral elválasztották a rozst a búkkőnytől, a karácsony is elérkezett.

Ezt a „gordiusi csomót” oldotta meg igen ötletesen Duránszka László, a balás-

tyai Alkotmány Tsz gépcsoport-vezetője. A budapesti malomgépgyártól kapott egy MMT—2-es jelű felhordóval ellátott magtisztítógépet. Ezt egy NT—IV triórral kapcsolta össze. Így a kombájnszerűn egyetlen meghajtással külön zsákba kerül a vetőmagnak szánt tiszta rozsa és az ugyancsak vetőmagnak való búkkőny is. Az ikresített gép műszakonkénti teljesítménye 250 mázsa körül van. Képünkön a két egybe-kapcsolt gép látható a kombájnszerűn.

